

Schouw: Nei, jeg har ikke overseet denne Bestemmelse, men der staaer jo i *Ændringsforslaget*, at de Lovforslag, som efter § 11 skulle fremmes, skulle meddeles *Thinget* trykte forinden det Møde, hvori det afgjøres, hvorledes de skulle behandles.

Ordføreren: Tør jeg blot tillade mig at bemærke, at jeg dog virkelig ikke troer, at det i Sandhed vil gaae saaledes til, som den ærede Forslagsstiller har meent, naar han beskæmpede et staaende Udvalg af den omhandlede Bessaffenhed. Jeg troer, at naar et saadant staaende Udvalg fik en Sag under Behandling, og Meningerne deelte sig mellem de udvalgte Mænd, om et Forslag skulde fremmes eller ikke fremmes, vilde vistnok denne Uovereensstemmelse i Meningerne lede til, at man meget heller lod Sagen komme frem, end at man absolut modsatte sig den. Jeg troer endvidere, at naar Spørgsmaalet blev bragt for *Thinget*, saa vilde, saasnart der viste sig Uovereensstemmelse i Meningerne, den Liberalitet, som vistnok vil gjøre sig gjældende hos Forsamlingen, ligeledes i Almindelighed der besvirke, at man hellere vilde søge nærmere Kundskab om denne Sag, end strax paa det allerførste Stadium standse den. Det har vist aldrig været Udvalgets Tanke at etablere, hvad der er kaldet et Censur-Collegium, en Benævnelse, der ogsaa efter min Formening er ganske uanvendelig paa Udvalg af denne Forsamling, der er sammensat med et saadant Hverv, som det, der er Gjensind for *Sen*, og til hvilken der ikke er overladt Andet, end at afgive en Betænkning, som Forsamlingen kan underkjennde, om den vil.

Bessely: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af det stillede *Ændringsforslag* om at de 3 Sætninger i § 11 skulde udgaae. Der er vel anført derimod, at min ærede Sidemand urigtigt har benævnt den faststaaende Comitee som en Censur. Det kan vel være, at, dersom man tager Ordet „Censur“ i sin strengeste og meest uindskrænkede Betydning, derved kun forstaaes en saadan Foranstaltning, hvorved ikke blot et Forslag kan blive bedømt, men ogsaa hvorved man deri kan gjøre Forandring, ja endog hvorved det aldeles kan undertrykkes. I den Betydning troer jeg ikke min ærede Sidemand har meent det skulde

tages, og jeg troer, at han er berettiget til at tage Ordet i den anden og mere almindelige Betydning, hvori man forstaaer det, naar et Forslag ikke kan fremsættes eller foredrages af Forslagsstilleren til hele Forsamlingen, før end det er underkastet Bedømmelse, før end alt-
saa han skal have en Tilladelse til at gjøre det, før end der er givet en motiveret Kjendelse, hvorvidt det bør tilstaaes ham eller ikke. Det er en virkelig Bedømmelse af Forslaget, som foregaaer, før Forslagsstilleren har det i sin Magt, at kunne henvende sig til selve *Thinget*. Det er i denne Betydning, at jeg troer, at min ærede Sidemand (*Borgen*) har taget Ordet Censur, og det forekommer mig ikke afvigende fra den Betydning, hvori Ordet oftere benyttes. Naar det er paaberaabt, at der Intet forhindrer Forslagsstilleren fra selv at tage til Orde, forsaavidt Udvalgets Ordfører ikke skulde fremstille Sagen saaledes, som han ønskede det, er det dog klart, at Forslagsstilleren er her i en Stilling, som er langt ufordeeltligere for ham, end dersom han er den, der giver Referatet til Forsamlingen, dersom han er den, som kan fremstille sin Grund i den Form og i den Sammenhæng, som han anseer for meest passende, for at kunne overbevise Forsamlingen om det Nyttige i hans Lovforslag. Det er den Fordeel, at give den første Fremstilling af hele Sagen, han mister. Han nødes dernæst til at gaae ind paa Ordførers Anskuelse og til ofte først at møde de Modargumenter, der ere fremførte, før han kan komme til at give sin Fremstilling, som han antager at være den rigtige. Naar det er paaberaabt, at forsaavidt der i den staaende Comitee vil vise sig Forskjellighed i Meningerne med Hensyn til, om et Forslag skulde fremsættes eller ikke, da vil formodentlig den Mening seire, at det vil blive fremsat, og, forsaavidt som her i Salen vare deelte Meninger, om dette Forslag skulde fremmes eller ikke, vilde atter her Meningen blive for at fremme det, da skal jeg ikke nægte, at jeg atter troer her at finde den Anskuelse, der ligger til Grund ogsaa med Hensyn til Majoritetens Anskuelse af Valgene til Udvalget. Man siger nemlig, at Majoriteten vil være liberal. Det forekommer mig, at man ikke kan stedse